

HATÁRSZÉLI

POLITIKAI HETILAP

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL 7 ÓRAKOR.

Felelős szerkesztő:
MAGYAR BÁLINT.

Szerkesztőség: Rákóczi-ucca 3. sz. Kiadóhivatal: Teleky-ucca 5 sz.

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben hához szállítva, vidékre postán küldve:
Egész évre 36 K | Negyedévre 9 K
Félévre 18 K | Egyes száma 80 f.
Külföldi előfizetéseknél a postabér megértését kérjük
Hirdetések díjazása szerint. — Nyiltilter suronkint.
A nyiltilteri és hirdetési díjak előre fizetendők.
TELEFON SZ: 37.

UJSÁG

Mi lesz a zsidókkal?

— Nem tünik el Magyar Bálint! —

A „Közlöny” című negyven krajcáros újság-komédiában a politika gyehematizáló kárhoztatott bennünket egy Kátót imitáló sajtóbohó, egy felül piros-fehér-zöld, alul fekete-fehér dresszben megjelenő bösz zsidó-magyar. Direktoraínak, a felelős és a főszerkesztőnek tudtával azt motyogta el ez a névtelen Senkifia „Mi lesz a zsidókkal?” című cikkében, hogy mi vagyunk az okai minden rossznak, ami jelenleg itt a magyarságot éri, hogy mi vagyunk az okai a magyarság jogfosztottságának, költői nyelven: „mi tettük azt, hogy e hazán az átok súlya nagy”, mert kettészakítottuk a keresztény és a zsidó magyarságot, amely pedig oly nagylelkűen lett volna hajlandó a ker. magyarokkal együttműködni, ugyancsak költői nyelven: „vért s életet áldozni ki tudja, hogy miért?” Azt is mondta még a bösz zsidó-magyar említett „cikkében”, hogy a zsidó-magyarok most már csak abban az esetben hajlandók együttműködni a keresztény magyarsággal a magyarság jogaiért, ha lapunk felelős szerkesztője, az a pogromhirdető (jó, hogy nem ötszörös apagyilkos és legalább negyvenszeres feleséggyilkos) Magyar Bálint leteszi a tollat és eltűnik a politizálás, valamint az újságszerkesztés himes mezejéről, költői nyelven: ha teljesen átengedi a porondot a Közlönyeknek és a Magyarországból ideszabadult, lassankint egész szépen kivacokolódó közelebbi jó rokonainknak!

„Nem úgy király, az égre nem, a párttűtő te vagy!” — kiálthatók oda a „Mi lesz a zsidókkal?” cikk írójának, hogyha ő egyáltalán király lenne, nem pedig egy ravasz kis zsidó, akivel nem érdemes költői nyelven beszélni, akiknek zagyva, zöld, éretlen írásából, ha valamiről, hát arról az egyről kétségtelenül meggyőződünk, hogy magasabb intellektualitásuk ellenére a zsidók között is akad ostoba, aki még ma is elhiszi, hogy ránk tud jjeszteni, hogy félre tudja vezetni már eléggé jól felvilágosult keresztény táborunkat, egyben még azt reméli, miszerint el tudja titkolni, hogy ő nem orozslán, nem az állatok királya, csak az annak bőrében megjelent — füles.

Mi a magyarság kárára dolgoztunk, mi nem viseltük szívünkön annak érdekeit — evvel kezd a „Mi lesz a zsidókkal?”

Hát lehet, hogy mi nem védünk eléggé a magyar érdekeket. Leikiismeretünk ugyan nem vádol, de utóvégre minden lehetséges. Hiszen olyan sok tennivaló lett volna, annyit kellett volna írunk, beszélünk, de nem tehetünk úgy, ahogy a szükség parancsolta. A zsidóság bojkotálta lapunkat, amikor annak legnagyobb szüksége lett volna az anyagi támogatásra, mert egyidejűleg a régi kiadó is meguntta már a rízféléseket és kijelentette, hogy a maga részéről a lap beszüntetésére gondol. A magyar zsidóság bojkotálta a magyarság érdekeit védő Határszéli Ujságot, mert az meg merete állapítani, hogy a magyar bolsevizmusban zsidók vitték a főszerepet és hogy az itt is meg ne ismétlődjék, megindította a ker. szociális mozgalmat. A magyar zsidók bojkotálták a magyarságnak akkor itt egyetlen védelmezőjét és Magyar Bálintot kijelentette, hogy ha utolsó ruhadarabját kell is eladnia. akkor is fenntartja a lapot, — és lett annak szerkesztője, kiadója, riportere, rikkancsa, nappallá tette éjjelét és azon nap óta, hogy ránkborult a sötétség, utolsó szel-nem. erkölcsi és anyagi erejének feldőzsádvál is ontította az olajat abba az örök mélysébe, amelyet nemzeti hovatarlozandóságunk oltárán e városban legelszónak gyújtott, hogy az ki ne aludhasson, hogy az a láng messze világítsa, mint esthajnali

csillag a sötét éjszakába! Lehet, hogy nem tettünk eleget a magyarság védelmére, de annak az a minket bojkotáló zsidóság volt elsősorban az oka, és a Közlönyek nagyon jól tudják, hol, melyik nyomdában állították elő a bojkotálást kihirdető piros cédulákat!

A Közlöny — többet tett. A Közlöny rekedtő ordította magát a magyarság védelmére. Óh, azt elismerjük, hiszen a Közlönynek külön újságírói akadémiát végzett emberei voltak — különösen a magyar bolsevizmus bukása óta — és maga is nevelt ilyeneket magának, hogy ne mondjunk többet: György Ferencet. A Közlöny holtrekedtté ordította magát a magyarság védelmére, félig lelepjezett panamákat hagyott hirtelen abba, dicsekedett, verte a mellét és közben nazdárt és maúztát köszönt. Újságíróinak nevelésében is a magyar érdek vezette és amikor mi fölismerjük a titkos bolsevisták egyik munkatársában is mint olyat, nem igen akartuk engedni „érvényesülni”, akkor úgy belemelegedett a fiatal ur védelmébe, hogy rágalmazás vétségét is képes volt elkövetni, amiért a sajtópört meg is indítottuk ellene és örvendjen, hogy Beregszászban nincsen elég bírő, mert különben már vele történt volna meg, amit nekünk kíván!

És ez a Közlöny, amely a szél fuvása szerint egy hónappal ezelőtt (beiltásunkkor) még mint magyar és a magyarság érdekeit védő lapnak kelt a védelmünkre, ez a Közlöny, vagy ennek részéről valaki mert belénk kötni, bennünk dicstelén politikusknak és a magyarság kárára dolgozónak nevezni! Megáll az ember esze, vagyis megállana, ha olyan tunya többen működnek, mint a Közlöny vezércikk írójaé, aki nem veszi észre, hogy ostoba kirohanása közben a legnagyobb támadást önmaga ellen követi el akkor, amikor kijelenti, hogy a zsidóság rovására történtek után csak úgy működhetik együtt a magyarsággal, ha Magyar Bálint eltűnik! Sohasem volt az magyar, és nem is lesz, aki föltételhez köti magyarságát! A nemzeti érzésnek nem lehet más föltétele, mint a születés, a nevelés és a karakter. Ha magyarnak született, ha magyar nevelésben részesült, ha a magyar nemzeti egységbe forrt bele, mint alkotó-elem, mint jellemes egység, akkor magyarnak kell maradnia, hogyha ég-föld összszakadt is. Könnyes szemmel tekintettünk fel az égre mi ker. magyarok is 1919 jan. 12-én, később márc. 21-én, majd 1920 jun. 4-én. Fájtt testvéreink eltűnése, fájtt, hogy gonosz emberektől engedték magukat az ősi hagyományoktól eltántorítani; fájtt azoknak a keresztény és zsidó magyaroknak bün., akik egyidőre a világ csufjává tették a magyart; fájtt nekünk is mindez, hanem azért egy pillanatra sem jutott volna eszünkbe, hogy egy vagy több vétező magyar miatt tagadjuk meg magyarságunkat. Kifogásnak talán elég lett volna, de az sem a lelkiismeretünk előtt. Sohasem volt az magyar, aki Magyar Bálint működése miatt nem akar magyar lenni többé, bár a Kun Béla és a Szamuelli működése akkor csöppet sem zavarta — fájtt érzésében! Gyönge kifogást keresett magának, a leggyöngébbet, amit kitalálhatott. De hát — úgy látszik — kellett a kifogás, és mert kellett, jobb hiányában ez is jó volt. A cikkirő olyan időt ért el, amikor nem jó ízetel a magyarság bátor megvallása, viszont még nincs itt az alkalma a magyarság biztos és végleges megtagadásának sem.

Ostobaság egyébként a Közlönynek az a sokszor ismételt állítása, hogy mi éket vertünk a keresztény- és a zsidó-magyar közél! Mi soha sem vertünk éket közéjük, bár eliteltük a gonosz

zsidók gonoszságait és jobbnak itéltük, hogyha valaki nyílt zsidó, mintia konjunktura magyar.

A cionista eszme természetesebb, mint az asszimilálódás, ezt mindig vallottuk ugyan, de amikor kijelentettük, hogy a cionista zsidó éppen ezért kevésbé ártalmas reánk nézve, mint a nem őszinte beleolvadás, ugyanakkor kijelentettük éppen az iskolagygygyel kapcsolatban irt cikkünkben, hogy a jóra való, nemes, becsületes zsidóságot épp oly szívesen tudjuk magyarnak, ha ő annak érzi magát, mint saját véreinket.

Aki ezeket a megállapításainkat félremagyarázza, az nem lehet jóindulatú ember, azzal nem lehetünk békében. Aki még jóindulatulag is (ami itt kizárt dolog!) feltételhez köti magyarságát, azzal mi ugy sem lehetünk egyszerre magyarok. Szóval aki úgy viselkedik, mint a Közlöny és cikkirője, az maga ellen mondott íteletet: az maradjon ott, ahol van, az nem kellene, hogyha aranykincseket hozna is magával. Ephialteszrekcse nincsen szükségünk, de ha távol maradnak is, jól vigyázzanak, mert bár mi sem fogunk közelebb menni hozzájuk, de az általuk nekünk szánt gyehennát nem felejtjük el s ha véletlenségből, csak úgy tréfából megjelennek az ördög, hogy valakit elvigyen, hát mi kijelentjük, hogy — azonnal reájuk gondolnánk.

Nos! Kivitték vagyunk? Ha még valamit hallani akarnak Közlönyek, olvassák el a Kárpáti Napló legutolsó számában B—y által irt cikket. Figyeljék meg, hogy a keresztény tábor már egységesebb, mint ahogy Önök szeretnék és erősebb, mint ahogy Önök kívánának és okosabb, mint az Önök kigyói, akiknek láttára a jóra való zsidó-magyar is föltétlenül indulatba jön, hogy a — fejükre taposson.

És ezt valóban meg is érdemelnek, mert hogy az újabb hasonlatnál maradjunk, mérges váladékkukkal valóban már fogamzásában elrontották azt, amihez a Kárpáti Napló puha, fehér, keztüvis kezekkel hozzányúlt, hogy t. i. mi legyen a zsidókkal?

A jóízlelti, a derekabb, a becsületes zsidóságtól érdemelnek és hisszük, hogy fogják is megkapni a nekünk csak használó, de az igazi magyar zsidóságnak kétségtelenül ártó támadásokért a méltó jutalmat.

Több szavunk már igazán nem lehet. Az elmondottakból is csak a vesszősulhogtatás szólott a minket megtámadó lapkomédiának és sajtóbohócának, más szavainkat a jóakaratu keresztény és zsidó magyarsághoz irtuk, hogy előbbieket valahogy félre ne vezettesse és utóbbiakat fel ne iljenek, amikor a Közlöny azt mondja, hogy ő fölemelne egy emeletes házat — ha nem volna néhéz és már ismét magyar lenne, hogyha más képe lenne és közben megenné Magyar Bálintot, hogyha az bolond lenne és megsitná magát.

Az egyház és állam szétválasztásának egyik ősa oka.

A helybeli napisajtó ismét szörnyülködni fog, amikor az egyháznak és államnak a Cseh-szlovák köztársaságban is tervebe vett szétválasztásával kapcsolatban a szétválasztás egyik ősi okát az alábbiakban föl fogjuk említeni. N. haragudjanak ránk jobb érzésű zsidó polgártársaink, mi nem rólok fogunk itt beszélni. Azok, akik szóba kerülnek, talán már nem is élnek, bár igaz, hogy éltek és vannak utódaik is. Egy fakult újság elmosódott példányán maradt fenn Beck Gottfriednek cion bölcs véneiről írott könyvének „Egy rabbi véleménye a gojimokról (keresztényekről)” című fejezete, amely az Egyházról a következőket írja:

„Izrael természetes ellensége a keresztény (katholikus) egyház, azért jelszó legyen: az

egyház tekintélyének aláaknázása. A pártokra szakadás megkönnyíti ezt a munkánkat. Az egyház kebelében a szabadgondolkodás kell támogatnunk, továbbá a hitetlenséget, kételetet s vizslyakodást istápolnunk.

Sajtóbán a papság ellen kell folytonosan dolgozni a gyanúsítás s gunyolódás fegyverével. Az egyház épületének egyik főpillére a iskola, azért előlőt is meg kell szerezniük az uralmat. Első lépés legyen az iskolának az egyháztól való különválasztása. A haladás s a felekezetek egyenjogúságának címén a keresztény iskolákat felekezetiül kell tennünk. Így aztán lisákok is lehetnek tanítók az iskolákban. A választás nevelés ezáltal kizárólag a család szentélyére fog szorulni.

Mivel azonban a nagy tömegnek erre ideje sem lesz s a magasabb körök vállalkozása meg lesz rendülve, az egyház is nemsokára végkép meg fog szünni.

Az egyház vágyónának s az iskolák javadalmainak elkobzása érdekében is mozgalmat kell indítanunk. Ezeknek elállamosítása által javaik szintén előbb-utóbb zsidó kézre kerülnek.

Lépésről-lépésre leszorítjuk a sajtó teréről a keresztényeket s akkor mi diktálhatjuk nekik, miben higgyenek, bizakodjanak, mit vessenek el.

A sajtóban ezértele változatban ricsajtsápnak Izrael elnyomtatása miatt s bár az egyesek ellenünk lesznek, a tömeg oktalanságában mindig velünk fog tartani.

A sajtó hatalmával aztán a jogból jogtalanságot, a gyalázattól érejt csinálunk, megingatjuk a trónokat s szétszaggatjuk a családi köteleket.

A sajtó segítségével aláaknázhatjuk a hitet mindabban, mit elleneink mindeddig nagyra-becsülttek. Tönkretelhetjük az államok hitelét s szabadjára engedhetjük a szenvedélyeket. Akié a sajtó, azé a nép!

Tiltakozunk az egyház és állam elválasztásának terve ellen! Alkalomadtán elmondjuk majd egyéb okainkat is, de tiltakozunk most elsősorban azért, mert ime — nem az állam, de mások üdve, java, és pedig anyagi java kívánja csak azt. Az állam nem tudja, mit akar cselekedni. Rybar előadó a javaslat elutasítása mellett azzal érvelt, hogy a javaslat az egyháznak az állam alá való rendelését jelenti, ami nem demokratikus. Mi azzal érvelünk legelőször is, hogy nem annyira az államnak, mint némely nagytőkés zsidónak a hatalmába kerülne így az egyház.

Hogy ezt a kijelentést hogyan merjük megkockáztatni? ... Ugy, hogy a fentebbi fejezetben van egy másik pont is, még pedig a zavarokról, mint a zsidó töke forrásáról szóló pont. Az egyház és állam elválasztásából zavarok foghatnak keletkezni. Már pedig, amint a fent idézett munkában olvassuk: „Bármily mozgalom csak jövedelmet hoz számunkra (t. i. a zsidóság számára), mert tönkretesz a kis embert és növeli az adósságot, megingatja a trónokat (tehát az államokat is) és gyarapítja hatalmukat és befolyásukat. Ezért szítsuk folytonosan a zavaros állapotokat. Minden forradalom gyarapítja a tőkének kamatait s közelebb jutunk célunkhoz.”

Az adósságcsinálás nagyon kedvére van a zsidó tőkének. Nem bánja, akármilyen eszközzel is, csak adósságba szeretné verni a világot. Ezt írja a fenti forrás:

„Európa összes fejedelmei eladósodtak. Az adósságot a börze szabályozza s mivel ily üzlet csak mozgó-tőkével lehetséges, azért ezt a mozgóték egészen Izraelnek kell kezébe kerítenie. A kezdet máris megvan, amennyiben a börzén mi vagyunk az urak, vele egyszersmind urak vagyunk az államok vagyonán is. Azért meg kell könnyítenünk az államok részére az adósságcsinálást, mert így azokat hatalmukba ejtettük. Ennek a mozgótékének azon kell lennie, hogy az állami intézményeket; vasutakat, jövedelmeket, bányákat stb. elzalogosíthassa Ugyanez a mozgótéke a kisemberek vagyonát s megtakarított filléreit juttatja a nagytőkének kezébe. Az értékpapírok összevásárlása s üzlete fajunk találmánya s ha a börzespekulánsok hebebor a egymást be is csapják, a levét mégis csak a hitetlenek (keresztények) fogják meginni.”

Ime az egyház és állam elválasztási tervének egyik ós oka. Ugyanaz, ami *Franciaországban is szerepelt és a likvidátorok kezére juttatotta a francia egyházat* vagyont, melyből addig a szegények éltek.

Csak ennyit. Aki hallja, értse.

— **Sorozás.** Amint értesülünk, az 1898., 99. és 1900. korosztályoknak már régebben beígért sorozása augusztus 6, 7, 9, 10 és 11. napján fényleg meg fog történni. Szóval ha egyebet nem is, de — Zsindelyezik a kaszárnya tetjét!...

Meg volt az anket.

Meg volt az anket anélkül, hogy pontosan tudnák a gazdapárt vezetői, hogy meg volt. Ugy látszik, hogy Zsatkovics kormányzó ur még mindig Amerikába képzelte magát. Benne ugyan megvan a jószándék a gazdákkal szemben, de azt egyáltalán nem vette tekintetbe, hogy meghívást újságok útján ma nem lehet keresztülvinni. Különös, hogy a kormányzó ur még mostan sem jött reá, hogy itten ez új hazában nem amerikai, hanem szlovenszkói és ruszinszkói állapotok vannak. Egyik napról a másikra még a szomszéd községek sem kapják meg a postát, sőt néha hetek-hónapok mulva sem, mivel meglehet, hogy a nekünk szánt posta cenzurázás végett Prágában hűsöl. Körülbelül így van ez Kormányzó ur! Efelett egy pár napra napirendre térünk, mivel a legfontosabb dologra, az élelmiszer elosztására akarjuk a fősúlyt fektetni.

A memorandumunkban mi erősen ragaszkodunk Ungvárhoz és minthogy a miénknek tartjuk Ungvárt, erősen ragaszkodunk ahhoz, hogy mi tartjuk el — mint ahogy minden kulturális intézményeit is mi építettük, még azokat is, amiket jogtalanul elutaladonítottak tőlünk... Erősen ragaszkodunk ahhoz, hogy ellátatlan lakosait mi akarjuk ellátni élelemmel, bármily rosszul is állunk élelmiszer dolgában.

Hasson oda azért Kormányzó ur, hogy az ellátatlanok pontosan össze legyenek írva s az évi szükséges élelmiszer a Gazdapárt útján a gazdáktól szerezhessek be.

Hasson oda Kormányzó ur, hogy egy szem terményt addig e területről el ne szállítsanak, amíg a ruszin és ungvári testvéreink el nincsenek látva, nehogy jövőre még a jelenleginél is rosszabb állapotok láthassanak napvilágot. Ne vigyék cserébe gesztenye- és zablisztot terményeinket más területre, mivel meg fogja látni Kormányzó ur, hogy a cserébe hozott gesztenyelist csak keserűbbé fogja tenni ezt az amugy is szomorú életet, a zablisztól pedig félünk,

Gazdapárt.

Vagyonforgalmi, munkacselekményi és luxus-adó.

A pénzügyigazgatóság közli: A vagyonforgalmi és munkacselekményi (általános 1%-os), valamint a fényüzési adóról szóló 1919. évi 658. számú törvény értelmében vezetendő általános adójegyzékek, illetőleg raktárkönyvek, adókönyvek és szállodakönyvek vezetésének ellenőrzésével a pénzügyigazgatóság által megbízott pénzügyi tisztviselők az eddigi ellenőrzés alkalmával azt tapasztalták, hogy az adókötelesek legnagyobb része nem csak hogy az előirt könyvet, illetőleg könyveket nem vezeti, hanem fogalma sincs a törvény rendelkezéseiről.

Az 1%-os vagyonforgalmi és munkacselekményi általános adóval megadóztatandók: a földmivelők, kereskedők, kézművesek, iparúzők, szállítási vállalkozók, építésszek, berendezők, vendéglősök, kávéosok, szállodások, munkaközvetítési, ügyvédi és közjegyzői irodák, magánmérnökök, nyelv- és zeneiskolák, nevelő-intézetek, penzionátusok, mulatóhelyek vállalkozóinak (tulajdonosainak) s általában mindazon személyeknek nyers bevételei (brutto bevételei), akik bármint haszonhajtó foglalkozást önállóan íznek. Nem vonatkozik a törvény a munkásokra és hivatalnokokra, ezek szolgálati viszonyukra való tekintettel nem önállóak. A fentmilyelt adókötelesek egy rendszeren bekötött, átfűzött s lapszámozott „Általános adójegyzék”-ket tartoznak vezetni, amelybe 1920. január 1-től június 30-ig havonként, július 1-től kezdve pedig naponként tartoznak összes bevételeiket (nem pedig tisztá jövedelmeiket) bejegyezni, melyet saját háziüzükségletükre, kiadásaira, üzleteikre fordított összeggel kisebbíteni nem szabad. Irástudatlanság a könyvvezetés alól senkit sem mentesít Gazdalkodónak hetenkint egyszer kell a bejegyzéseket eszközölni. A 100 koronát meghaladó tételt mindenki külön s egyenkint tartozik bevezetni, (kitől s miért kapta?) a többi bevétel együttesen jegyzendő be. A napi bevétel összege mindig az előző napi összeghez adandó hozzá, úgy hogy az adó alá vont összegek és az ezek után járó adótelemek az év elejétől fogva bármikor nyilvánvalók legyenek.

Aki törvényellenesen cselekszik, vagy a kiadott rendeleteket nem tartja be, 100 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel sújtható, amely minden újabb esetben megismételhető. Aki szándékkal adó eltitkol, helytelen adatok bejelentésével vagy a felvilágosítás megtagadásával

a megadóztatás elől kitér, a megrövidített adóösszeg 20-szoros magasságáig terjedhető pénzbüntetéssel sújtható s forgalma becsles útján lesz megállapítva.

Azon adókötelesek, akinek a folyó év 1-ső és 2-dik negyedében negyedévenkénti forgalma a 10,000 koronát meghaladta, köteles az 1%-os adót július 31-ig minden külön felszólítás bevárása nélkül, késedelmi következmények tehe mellett az állami adóhivatal pénztárába befizetni. A befizetések a jövőben havonként is eszközölhetők.

A fényüzési adó alá eső cikkekkkel is kereskedő egyének figyelmeztetnek, hogy a „Raktárkönyvet” és „Adó könyvet” a törvény előírása szerint vezessék, a folyó év első két negyedére már esedékes luxusadó legkésőbb július hó 31-ig minden külön felhívás bevárása nélkül a törvényes következmények tehe mellett az állami adóhivatal pénztárába fizessék be s az erre vonatkozó kimutatást ugyancsak e hó végéig a pénzügyigazgatóságnál nyújtsák be. Minden kártya billárd, sakk, dominnó, trivoli stb. játék után is luxusadó fizetendő. A szállodások felhívhatnak a „Szálloda könyv” pontos vezetésére.

Az ellenőrzéssel megbízott pénzügyi tisztviselők fel vannak hatalmazva bármikor bárkinek üzleti könyveit, levelezéseit, jegyzeteit — melyek öt évig megőrzendők — az adó ellenőrzése céljából titoktartás kötelezettsége mellett megvizsgálni, a talált állapotról leletet felvenni, melynek alapján az eselleges rendbűntetés tárgyában a pénzügyigazgatóság dönt.

A törvény és a végrehajtás tárgyában kiadott kormányrendelet ismertetése, valamint az Általános adójegyzék, Raktár könyv, Adó könyv, Szálloda könyv Molnár J. eperjesi könyvkereskedő kiadásában megjelent s minden üzhorodi könyvkereskedésben is beszerezhető.

Szervezkedjenek a vasutasok!

Idégen munkásokat hozat a vasut. — Elbocsátják lassankint a benszülőtteket.

A vasutnál egymás után bocsátják el a benszülőtt vasuti munkásságát és helyükbe idegen munkásokat hoznak, főképen Csehországból. Csak az Ungvár—Uzskói vasuti szakaszon eddig kb. 120—150 munkást bocsátottak el és ennél a számnál még nem készülnek megállni. Van ezek között az elbocsátott munkások között igen sok olyan, aki más munkához nem ért, mert gyermekkorra óta ezt csinálta. Van sok-gyermekes családapa is.

Nem vádolhat tehát bennünket senki nemzeti elfogultsággal, viszont mi a legfontosabb kötelességünknek ismerjük, hogy ezeknek az embereknek nevében és érdekében felszólaljunk és kérdést intézzünk az illetékesekhez:

Az eddigi munkásokat nem azért bocsátják el, mintha már nem volna szükség pályamunkásokra, vagy mintha a nekik járó fizetést akarnák megtakarítani, hanem azért,

A régiek helyébe hozott munkásoknak kétszer annyit fizetnek, mint az elbocsátottaknak fizettek. Nyilvánvaló: itt azt fizetik meg a többlettel,

Uram! Az égre kérjük önöket, ne tegyenek ilyeneket, gondolják meg, hogy életbe kerül minden elbocsátás és bármit nyerne is önk ezert viszonzásul, ez a viszonzás sohasem ér fel azzal, amit e szegény emberektől elvesznek!

A vasutasokhoz csak egy szavunk van! Szervezkedjenek egy teljesen politika-mentes szövetségben és óvják meg érdekeiket, mert így szét fogják zúlesztani a politika miatt őket is, igen, őket is, akiknek munkáját nem így kellene értékelni, mert életünk, vagyonunk, mindenünk az ó fáradtságos éjjeljezésükön fordul meg!

KOMJÁTHY L. fényképezési műtermében

MEGYEHÁZ-TÉR 4. sz. alatt
(szemben a megyeházával)

a legmodernebb kivitelű FÉNYKÉPEK készílnök.

UJDONSÁGOK.

Furcsa világot értünk.

(DN.) Megváltozott minden. Érdekesen szomorú panorámát látna Zrinyi, Kossuth, avagy éppen Rákóczi, ha most véletlenül felébredne... És mit mondana mindezekhez Ugron a nagy rabonban, Beöthy Ákos a kassai kuruc, avagy a busz-kely Dész Zoltán?... Megcsóválnák bozontos, magyar üstöküket és könny gyűlne fáradt szemekbe. Hát hiába rohant ki Zrinyi, hiába adta oda Rákóczi mindenét, hiába élt Kossuth Lajos busz hontalanságot?

És mert szokatlanul fájdalmasan megváltozott világot élünk, mit csüggedt ajakkal a fáradt madarak sem tudnak elviselni — békóba verik hát a szót, — elkobozzák a szabad szónak harsonáit.

Aki pedig a száraz kenyérről, koldustársírnnyával a nyakában megmaradt szülföldjén, mint hontalan, annak nekimennek a pincehősök... Pincehősök, kik a régi magyar világban nem mertek kimenni a napra, ha kimentek, dagadó mellükre háromszínű kokárdát tűztek... Szomorú jelent élünk!...

Legutóbb is mily szomorú látványnak voltak tanúi: egy becsületlen megöszült, saját szorgalmából magas polcra vergődött ember volt a megtámadott. Nem részletezem az ügyet, hisz aki olvasta a polémiát, levonhatta a következtetést, de valakinek becsületet adóságát szeméretve, mégsem eljárás, az bizonyos — mondaná a magyar ember...

— **Paris tábornok eltávozik helyéről.** A K. F. írja: Értesülésünk szerint Paris francia tábornok Podkarpatska Rus katonai diktátora távozik állásából. Helyét Penot fr. ezr. munkácsi brigád parancsnok foglajja el, ki egyidejűleg tábornokká fog előlépni.

— **Kinevezés.** Prágából jelentik, hogy a kormány Liska nagybereznai főszolgabíróra a kereskedelmi miniszterium másodiklikárává nevezte ki. Liska előadói minőségben szerepel a podkarpatska Rus polgári közigazgatásban Liska a ker. szocialisták nagybereznai tervbevett alakulásakor fursán viselkedett, de a cenzura az akkori róla való megemlékezést nem engedte meg. Isten áldja meg!

— **Eljegyzések.** Haraszthy Erzsikét eljegyezte Korn Sándor. — Ladányi Ilonkát eljegyezte Haraszthy Árpád Ungváron. — Oppé Vilmos, volt ungvári, jelenleg uesti polg. iskolai tanár eljegyezte özv. dr. Sándor Ferencné leányát likét. (Színtén uesti polg. isk. tanárnő.)

— **Megalakult a „Szlovenszko Főiskolai Hallgatók Önképző és Segélyegylete”** azzal a céllal, hogy mint a tanulmányait Prágában folytatód szlovenszko ifjuság hivatalos szerve, annak mindennemű érdekét védje és támogassa. A szlovenszko hallgatók legnagyobb része halatlan nehéz viszonyok között tengődik és nyomorog. Eltekintve a lakasmizériától, feltétlen gyors és erélyes megoldást követel a menzák kérdése, amelyek annyira tulzsfoltak, hogy az ott élkező hallgatók óráig kénytelenek várnai arra a silány ebédporcióra, amely csak neveltség részét képezi egy dolgozó egyén minimális szük ségletének. Ezen tények s a diáknyomor száz és száz más fekélyei, melyek mindenki előtt ismeretese, sürgős orvoslást igényelnek. Ép ezért az egyesület energikus gyűjtési akciót indit Prágában és Szlovenszkoában s reméli, hogy a közel másfél ezer nyomorogó diák segélykialtására felébred a jólétben élők lelkiismerete s tudni fogja mindenki, hogy mivel tartozik annak a generációnak, amely az életheől eddig csak a nyomort s háborút ismerte meg s amely a jövőben az alkotó munka legfontosabb helyeit fogja betölteni.

— **Nagy Endre Ungváron.** Nagy Endre kedden este 8 órakor a Korona nagytermében konferenz-estélyt tart. Az előadás iránt nagy az érdeklődés. Jegyek Balázs-féle könyvkereskedésben kaphatók.

— **Zászlók-átadása.** Az Amerikában élő ruszinok két zászlót küldött ajándékol Podkarpatszka Rusz részére. Egy amerikaiit és egy ruszint. A zászlók ünnepélyes átadása folyó hó 18-án

délután a Széchenyi-téren megtartott népgyűlés keretében folyt le. A hatóság erre az alkalomra zöldgallyal díszített kétszárnyú emelvényt építetett a tér déli részén. Az emelvény egyik részén láttuk Paris tábornokot egész tisztikarával, Zsatkovics Gergely kormányzót és Ehrenfeldt vice-kormányzót szokott kísérettel. Másik részén pedig néhány hölgy s a kék ruhába öltözött néhány amerikai szokolista foglalt helyet. Az emelvény baloldalán díszszabd állott fegyveresen, előtte pedig az Ungváron élő szokolista férfiak és nők helyezkedtek el festői öltözeteikben. A népgyűlést pont fél négy órakor nyitotta meg Zselvtay kormánybiztos. Utána Hleskó amerikai szokolista rövid beszéd kíséretében nyújtotta át a két díszes kivitelű zászlót a kormányzóknak. Majd Haucsin Mihály amerikai lapszerkesztő tartott beszédet. Beszédjében örömeinek adott kifejezést hogy zászlókat átnyujthattak. Ezután Zsatkovics Gergely kormányzó lépett a szónoki emelvényre. Megköszönte az amerikai ruszinok figyelmét s tudomására hozta a népgyűlésnek, hogy az amerikai ruszinok táviratban hozták tudomására azt, hogy Podkarpatska Rusz felépítésére 250 ezer koronát ajánlottak fel. Beszéd végén „Nohajajit” mondott Masarryk és Wilson elnökökre. Néhány pernyi várakozás után dr. Masaryk Alice lépett az emelvényre s ajánlotta, hogy keveset beszéljenek, de annál többet dolgozzanak. Zajosan megtapsolták. Megállapítottuk, hogy a szónokok között a legjobb szónoki készsége és organuma Zsatkovics kormányzóknak van. A gyűlésen résztvett a katonai zenekar is és a beszédek közben a rokonnemzetek himnuszait és több más darabot adott elő. A gyűlés végén a szokolista férfiak és nők tornagyakorlatokat adtak elő. A gyűlésen 4—500 ember vett részt, kiknek nagy része a hatóságok képviselői, katonák és szokolistákból telt ki. A falusiak közül csupán a kiszagdapárt (ruszin) elnökét láttuk ott, míg a többiek a nagy meleg miatt nem jöttek be. A gyűlés különben teljes rendben folyt le.

— **Gyászhr.** Komoróci és szentandrászi Bencsik István Zemplén vármegye nyugalmazott főszolgabírája f. hó 16-án Zemplén vármegyei Rad községben 78 éves korában elhunyt. Halála mély gyászba borította a Bencsik és Ferdinánd családokat, de őszinte igaz részvételt gyászolja elhunytát az egész vármegye, elsősorban pedig a bodrogközi járás egész közönsége, melynek az elkölözött 40 éven keresztül mindenki által szerett és nagyrabecsült főszolgabírája volt. Azoknak a kiváló férfiaknak egyike dől ki ismét az élők sorából, akik a régi megyei életnek reprezentásai voltak, akik egy a nyilvános, mint a társadalmi életben egyaránt csillogtatták a magyar dzsentrí készségeit. Puritán jelleme, állandó munkakészsége, népének szerete s nemes becsvégya egyenesen predesztinálták őt arra a jelentékeny politikai és társadalmi szereplésre, amelyet évtizedeken át Zemplénmegyében betöltött. Lebilincselő társasága, mellyel még a leghidegebb kedélyű emberek is felutadta vidítani, feljithetlenné tették a sokak által szeretett kedves jó „Pityu bácsi” emléket. Ezért osztatlan a gyász a 78 éves agastyán elhunytán, azért kíséri a halottat utolsó útjára igaz részvétellel nemcsak családja és szűkebb környezete, de a járás, sőt a vármegye közönsége is. A radi temetőben egy értékes munkás felett zárult be az ujonnan hantolt sír s mi mindnyájan könnyes szemekkel, mélyen megilletődve távoztunk a drága halott emlékével.

— **U. A. C kertünnepélye.** Az U. A. C. f. hó 18-án tartotta meg a vadaskertben nagy-szabású kertünnepélyét. Az ünnepély nívós és gazdag tartalmú (amit már a mult számunkban hoztunk), a rendezőség ügyesen és kiválóan valóstította meg. A Mozaik jótékonycélu előadása is kiválóan sikerült s általában az ünnepély úgy az egyes számaival, mint egyetemlegesen, megfelelő nívót ért el. A közönség csupán a 11 órai záróra miatt elégedetlenkedett, amiért a rendezőség nem vádolható. A 11 órai záróra kihirdetése után a közönség kellemes emlékekkel, de még frissen és készen néhány órai táncra, bucsút mondott a táncteremnek ahol igazán kedves és mulatságzavaró elemek nélküli társaság volt együtt.

— **Kurimay Mihályt,** aki idevaló születésű, évtizedek óta itteni adófizető polgár, aki jelenleg is állásban van a felsőkerekedelmi iskolában, de megélhetése különben is biztosítva van: egész családjával kiutasították. Kurimay ügyével kapcsolatban a városi tanács is foglalkozott már az őslakosok jogai megvédése kérdésével. Kurimay fellebezzelt, mi egyenesen tiltakozunk. Ha Kurimay véteit valamit a republika ellen, vegyek vizsgálát alá és itéljék el, de csak úgy ukmukfuk kiutasítani nem lehet. Utóvégre nálunk törvényes állapotok vannak. Tessék a törvényt polgárnak és hivatalnak is betartani.

— **Csöd előtt a mezőrendészet.** Ami a mezei károkat illeti, e tekintetben elérkeztünk a 12 ik órához. Hogy a lekaszált, feltákarított és garmadába gyűjtött szénát szekerekre rakják és elszállítják, az mindennapos dolog. Még jól jár a tulajdonos, hogy ha nem lepi meg őt a teteseket a helyszínén, mert megtörténi, hogy leütik, mint legutóbb tették azt Baranyán Némethy János földbírtokos fiával. Nagy veszélyben vannak a krumpli, paszuly és zöldségfélék is, különösen a radvánci határban. Akár közkonyhakertnek lehetne a határt elnevezni, de csak olyan közkonyhakertnek, hol a munka a tulajdonost terheli (napi 16 órai munkaidőben megállapítva) s a szedési jog pedig közös. Találni krumpliföldeket, hol 60—100 krumplifészek van felszedve, paszuly- és tökfélék leszedve. A mezőőr szintén tehetetlen a sok szeméretlen tolvajokkal szemben. Megtörtént e napokban, hogy egy nő szedte Galajda András községi bíró földjéről a szükséges krumplit és egyebet. A gyümölcsfélékről nem is szólunk. Kérünk hatósági intézkedést, mert kénytelenek leszünk

Radvánci kiszádk.

— **Villanyvilágítás Radváncban.** Radvánc község a falunak villannyal való világítása s a villanynak magánházaiba való bevezetése ügyében a Halász-testvérek céggel tárgyal. A tárgyalások elég kedvező mederben folynak s ha elég igénylő fog jelentkezni, a tárgyalás eredményes lesz.

— **Magyar szülőkhöz!** Az 1920—21-ik tanév leendő növendékeinek biztosítására kívánatos, hogy egy a helybeli, mint az ungmegyei és környékbeli szülők nyilatkozatokat küldjenek be, melyben külön-külön bejelentik, hogy az esetben, ha az ungvári realgimnázium és egyéb iskolákban a magyar nyelvű oktatás biztosítva lenne, akkor gyermekeik tanulmányaikat itt folytatnák. A nyilatkozatok lapunk szerkesztősége címére küldendők. Ungvár, Rákóczi-u. 3.

— **Az ungvári tüzoltó testület** újjaszervezése folyamatban van. Az eddigi jelentkezettek száma a 60-at meghaladja, az újjaszerződés, illetőleg tisztújító közgyűlés, valamint az új tagok fogadalmat-ítelete f. hó 28-án d. u. 6 órakor a tüzoltó-laktanyában lesz, melyen az eddig jelentkezett, avagy belépni szándékozók okvetlen jelenjenek meg. Az előkészítő bizottság.

— **Legujabb.** Románia a „Kolozsvári Pátria” szerint inkább lemond Erdélyről, de nem fizeti meg Magyarország a békeszerződésben Magyarország részére kártérítésképpen megállapított 50 millió aranykoronát. Erdélyi rabmagyarok, minden óra szárnyakon visz benneteket a földtőlads felé. — **Stromfeld** ezredes fellebezzett. — **Kun** Béléákat berlini távirat szerint Schweinmündében a Lisboa szállítóögzőzősön letartóztaták és visszavitték Ausztriába, mert Németország politikai okokból körözött embereket nem enged át.

— **Mozi.** A modern kinematografiának egyik legszebb, legtekélyesebb alkotása: „Madame Dubarry” e héten pénteken és szombaton kerül bemutatásra. A mozi közönségének alkalma lesz látni azt a filmet, amelyről eddig mindenki az elragadtatás hangján szólt, aki csak látta. Vidáman indul a film, első jeleneteiben gondatlan mosollyal ajka körül látja a közönség azt a szép fejet, amely a dráma utolsó felvonásában halálfelelemtől eltorzult arccal kerül a guillettine alá, hogy onnan a porba hulljon. E két arckifejezés, a mosoly és a halálfelelem vergődése közt játszódik le a dráma. Jeanne szeret, mert az a rendeltetése, mint ahogy a rózsza illatozik, mert a természet illantat ruházta fel. Szereti azt, ki először ébreszti fel benne a nőt. Azután szereti azt, aki utjába kerül, azt aki megparancsolja neki, hogy szeressen. Szeret... szereret... egész a guillettine-ig A rokkoko csodálatos nehéz parfümje éfzik ki ebből a filmből, mely tündéri felvonásaival is hat. XV Lajos udvara, mely művészetté tudta tenni az erkölcselenséget megkapó realizmussal vetődik vásznonra. Azután egy hirtelen fordulattal a forradalom elementáris erővel söpri el azt a léha világot és a közönség elé tárul a második végtel: a minden szép megsemmisítésére törő forradalom, amely rombol, gyilkol és rémületbe ejt. A főszerepét Polo Negri játssa, nagystílusú, művészi eszközökkel. A hét többi kiváló műsorán egymás után kerülnek sorra 25-én vasárnap: A táncosnő, Lya Marával. Hétfő, kedd A komédiás, I. rész. Szerda csütörtök A komédiás, II. rész. Péntek, szombat Madame Dubarry.

— **Okleveles tanítónő,** aki az elmúlt tanévben 3 elemi és 2 polgári iskolai magántanulót nagyon szép eredménnyel vizsgáztatót le, de elkölözés miatt tanítványait elvezette, jövő tanévre, vagy már most nyárára is hasonló alkalmazást keres. Nagy igényei nincsenek. Zongoratanítást is vállal. Cím a kiadóhivatalban.

— **Ismét szomorú emberek** jöttek-mentek városunk utcáin az elmúlt napokban; készülődtek, bucsúztak, mint ősszel a távozó fecskek. Megnéztek, bejártak minden kedves helyet... azután elmentek, elszálltak

Nyugra felé a vándor madarak,
és fészükter más foglalta el...

A szorgalommal épített házakból, hol fiúk nőttek; az emberekké lett gyermekektől, akiket oktattak, neveltek, — egyik a polgári iskolától, amelyet annyi nemes becsüvággyal dirigált, a másik a süketnéma-intézetből, ahol annyi szeretettel foglalkozott a természetből bilincsekbe vert emberi érzékszervek felszabadításán — elbűsüztet **Németh Béla** direktor ur is, elbűsüztet, elköszönt a tárogatós lelki **Zsembay Ferenc** is. Budapestre mentek. Ha bánatuk, amit a maguk sorsa miatt éreznek, végképpen eltűnik, küldjék vissza hozzánk megkönnyebbült lelkeiket, egy néhány jó, erősítő, vigasztaló szóra!... Olyan lesz az nekünk, mint amikor kemény tél után ismét előjönnek a fecskek, hogy átálciszerjék munkás napjainkat! Barátaink! Isten veletek!

— **Koncert** volt kedden a városi színházban az elbocsátott tisztviselők javára. A **Mészáros** házaspár és **Lengyel Zsigmond** tanár művésztetük legjavát hozták, tökéletes felkészüléssel jöttek az első hívó szóra, hogy gyönyörködtesse és egyben a jótékony célra közreműködhesse. Sajnos, azonban a közönség csak nagyon kis számban jelent meg az estélyen. Hol voltak a magyarok? — kérdezte a Közölny. Mi is megkérdeztük és amikor a feleletet kerestük, nemcsak azokra gondoltunk, akik jobbmódúak és még itt vannak, de a színházból hiányoztak, hanem gondoltunk azokra is, akik már nincsenek itt, vagy még akik itt vannak, de minden nélkül állanak. A polgárság a koncertet íránt nem sokat érdeklődni, de legalább jegyét megválthatta volna, az kétségtelen.

— **A kikiszarozott kérés.** **Kaska Illés** munkás feleségül kérte az Ungváron **Feuerstein Jenő** néli szolgáló **Koroly Katalin** nagyturjaszögi származású 22 éves hajadont. A legény nem volt a leány kedvére való, azért **Koroly Katalin** kikiszarozta **Kaskát**, ami miatt a szerencsétlen ember gyilkosságra szánta rá magát. F. hó 21-én este ráesett a kútnál a leányra, s midőn az éppen vizet merített, megáladta és késsel összesen 17 sebet ejtett rajta, amelyek közül három életveszélyes. A leányt a kórházba szállították.

— **Házvezetőnő** olyan középkorú, intelligens, jószívű, sima modorú nőt keresek, aki a háztartást teljesen érti, jól főz és a baromfi-neveléshez ért, vidéki járási székhelyre. Díjazás meg egyezs szerint. Dolha, Máramaros-župa. **Karpinecz**

— **Mi van az oroszországi foglyokkal?** **Kanyuk Elek**, volt 11-es hadnagy f. hó 19-én tért vissza Oroszországból. Sokan fordulnak hozzá, akiknek ott még hozzátartozójuk van. Ezek megnyugtására a következőket közli: Amikor ő elindult (ápr. 28.), akkor még csak szólni lehetett, de most már egy antant-missio működik, amelynek elnökével ő maga is beszélt Narvában, a többi tagjaival pedig Szentpéterváron. Ezek kijelentették, hogy még a tél előtt minden foglynak otthon kell lennie, a magyaroknak is, akiknek hazaszállítási költségeire az amerikai magyarok egy félmilliárd dollárt gyűjtöttek. Az a bizonyos **Naroda** Volce hajó tényleg elsüllyedt. **Kanyuk** is rajta volt és így biztosan állíthatja, hogy egyetlen fogoly sem pusztult el. A lágerben voltak **Speck Ferenc**, **Spoganics János**, **Vaszilyó Mihály** és **Fodor Béla**.

Sportélet köréből.

UAC—Maccabea 4:0. Ma egy hete az UAC. kertünnepélyének keretén belül folyt le ez a mérkőzés az UAC. győzelmével. Az eddigi mérkőzések között ez volt az egyedüli, ahol szép sima, — gorombaság és durvaság nélküli játékot láthattunk. A **Maccabea** játékosai közül ügyességével kitűnt a kapus, aki sok tapsot is kapott.

UTK—Munkácsi AC. Football-botrány. A lapok hírt adtak már arról a csuf botrányról, melynek a fizési sporttelep volt a színhelye ugyancsak vasárnap délután. Csodálatos, hogy ezek a botrányok, ha különböző beállításban is, de az idei szezon alatt majdnem állandókká lettek. Magyarazatképpen a bolszevizmus alatt meghonosított önitelkezést, a közönség jogtalan beleszólását a koltába, olykor a bírág semlegességének hiányát és főképp a húságot hozták fel, amelytől üzetve egy-egy leverés előtt álló csapat ellenfelében keresi a bünbakkot.

UAC—Homonnai 4-es csehek 3:2 (0:0) A csütörtöki mérkőzés kezdetől fogva brutalitással, gorombasággal és rendtelenséggel volt tele.

az UAC. játékosok közül állandóan jó formát mutatott **Pesovnyik**, **Buncsek**, **Melega I.** és **Scheffer**, a csehek részéről a center. **Pesovnyik** öntudatos és fegyelmzett játékaért külön elismerést is érdemel. **Rossz** volt **Markó**, ki öntel-ségével és fegyelmzettenséggel teljesen megbontotta egy a játékosok mint a közönség között a rendet. **Biró**: **Paulin**, ki az utóbbi időben nagyobb hibákat is követ el. E mérkőzés alkalmából is egy hencsből kifolyó büntelőrugást **Buncsek** érintéssel gyönyörű goalba lövi s ő ezt — amire a szövetségnek küln szabályja van — nem bírálja meg. Eppen ezért felhívjuk a szövetség figyelmét, hogy ezt is tegye érdemi meg-bírálásának tárgyává. A mérkőzést, hétköznap dacára is, nagyszámu közönség nézte végig.

Budapesti bajnoksapat Ungváron. Szenzációs football-mérkőzésben lesz része a közönségnek kedden, f. hó 27-én az UTK. fizési sporttelepén. Itt mérí össze u. i. erejét a budapesti III. ker. T. V. Egylet az UAC. jó összeállítású csapatával. Ez a mérkőzés annyiból érdekes, mert a háboru óta első ízben lesz alkalomunk egy budapesti I. osztályu bajnoksapat kiváló játékában gyönyörködni. Különben a III. ker. TVE. már **Kassán** is szerepelt, ahol a mult csütörtökön a KSC. csapatát 4:0 arányban verte és mint halljuk oly kiűnő és élvezetes játékot nyújtott, hogy egy a sportörök, mint a közönség teljes elismerését vívta ki. A mérkőzésre a jegyek elővételben **Boross Zsigmond** kereskedésében kaphatók.

Kiadóhivatalunk üzenetei.

Reklamálók Lapunkat rendszeren küldjük, jövő számtól kezdve nyomtatott címszalagon.

Vajáni A cseseri vadászati jog árverési hirdetményét lapunk mult számában leadtuk 30 K hirdetési díj beküldését kérjük.

Dudinszky Sándor. A leadott hirdetés rt 15 K-át sziveskedjék beküldeni

Strömpl Jenő és **István Nagymihály.** A 25., 26. és 28. számunkban megjelent hirdetésükért á 25 összesen 75 K beküldését kérjük.

Lékó, Kelecseny. Lapok visszajöttek. Mától kezdve minden vasárnap d. e. már Nagykaposton lesznek **Tóth András** titkárnál.

Hromkó János, Nagykapos. Tóth Andrásal mindenre szóbeli felvilágosítást küldtünk.

D. N. Latorcafo. I. szám elfogyott. A többiit küldjük.

Z. V. Németmokra. A bizományos című tessék tudatni.

Köszönetnyilvánítás.

Az elhunyt egyetlen drága leány, illetve testvér,

FEHÉR ETELKA

temetésén megnyilvánult igazi, bensőséges részvétért ezuton nyilvánítjuk hálás köszönetünket mindazoknak, akik ott megjelentek és nehéz megpróbáltatásunk keresztjének viselését jóságos részvétükkel könnyebbé tették.

Ungvár, 1920 jul. 18.

Csáthy Jánosné,
anyja.

Fehér Antal,
bátyja.

30 drb méhcsalád eladó

szalmakás, népkaptár és országos keretű. Főárvezetés a u g u s z t u s hó 3.-án.

Hegyfark, 1920 július 19.

Dudinszky Sándor,
állami tanító.

Egyházi kellékekben

az egész Szlovenszko területén fenálló hiányon segítve lett. — Raktáron van óriási választékban mind-nféle **miseruha**, **birettum**, **KEHELY**, **gyertyatartó**, **szobor** stb. Mindenféle nyelvű **imakönyv**, **breviárium**, **szentkép**, **falkép**. **OLVASÓK** egyszerűltől a legfinomabb ezüstolvasóig. Legújabb magyar kath. irodalmi újdonságok nagy választékban. Egyházi ruhák, zászlók jutányosan javítottak. Vidéki népmisztiókra olvasókat, imakönyveket, szobrokat stb. bizományba küldünk.

Szives pártfogást kér:

Egyházi Műintézet

Bratislava (Pozsony), Hummel-u. 4. sz.

Nyomatott Földesi Gyula könyvnyomdájában, Ungváron.

Pályázati hirdetmények.

A **körláthelmeci** ref. egyház presbitériuma a **kántortanítói** állásra pályázatot hirdet.

Javadalom: lakás mellékhelyiségekkel s kert, 5 kat. hold 506 □-öi szántóföld, 3 kat. hold 395 □-öi rét. Terményváltás az egyháztól 474-64 K s 4 drb legeltetési jog s megfelelő áll. segély.

Pályázati határidő **augusztus 15.** A kellően felszerelt kérvények az iskolaszék elnökéhez küldendők.

Körláthelmec, (u. p. helyben) 1920 jul. 14.

Az iskolaszék.

A **pallói** ref. egyház presbitériuma elő-könyörgő **kántortanítói** állásra pályázatot hirdet. Javadalma: I. Előkönyörgő kántori javadalom: lakás, 3 vékás kert és 5 vékás föld bembunkálva, 14^{1/2} köböl termény (fele buza, fele rozs), 40 fénpap gyalognapszám, 50 K papézn és stóla.

II. Tanítói javadalom: 222-71 K közös iskolai földbér és az állami fizeteskiegészítés.

A pályázat beadási határideje **1920 aug. 8.** Kántorpróba aug. 8-án délután.

Az állás azonnal elfoglalandó. Pályázatok a bátfai lelkészi hivatalhoz adandók be. (U. p. Ungtarnóc.)

Kelt Pallón, 1920 július 15.-én.

Kömives Sándor,
ref. lelkész.

2-2

HEVERDLE FRIGYES

FÉNYKÉPÉSZ Szobranci-u. I. szám,
(a volt reáliskolával szemben)

FÉNYKÉPEK

jutányos áron, gondos kivitelhen készílnék. 10-4

PARADICSOMOT

augusztusra, napiáron szállít GAAR IVÁN szőlőgazdasága UNGVÁR. :-:

Előjegyzéseket elfogad GROSZ REZSŐ fűszerkereskedése.

JÓMINŐSÉGŰ

házi-SZAPPAN

kgr.-ként 22 koronáért kapható

FUCSKO LASZLÓNÉNÁL

Ungváron, Da,bócz-utca I. szám alatt. 10-2

Szövetkezetek és vegyeskereskedők figyelmébe!

Áruszükségletét legolcsóbban és legjobban csak it's

MOSKOVICS LÖRINC

4-3 cégnél szerezhető be.

Pontos, figyelmes és lelkiismeretes kiszolgálás!

U firmi Eugen a Stefan Strömpl Michaloviciach

su na predaj v dobrem stava sudi z vina a sice 60 kusu od 130—200 litrov, 50 kusu od 200—300 litrov, 15 kusu 300—400 lit., 24 kusu 500—600 litrov. Dohromady cca 500 600 hektoliter.

Strömpl Jenő és István cégnél Nagymihályban

jókarban levő használt boros hordók eladók és pedig 60 drb. 130—200 lit., 50 drb. 200—300 lit., 15 drb. 300—400 liter, 24 darab. 500—600 literes. Összesen cca 500 600 hektoliter. 3-3

JOBH HÁZBÓL VALÓ FIU, lehetőleg aki a négy középsiskolát elvégezte, fizetéssel

NYOMDÁSZ-TANULÓNAK

felvételt lapunk nyomdájába.